

ærede Minister administrativt vilde kunne have bemyndiget til denne Benyttelse af Skolelocalet, saa havde vi heller ikke stillet Forslaget, men den ærede Minister bemærkede, at han syntes, at det var rigtigere, at det fik sin Plads i Loven, thi saa kunde han sige sig deri, og han vilde ikke gjerne som Minister administrativt selv disponere over Skolelocalet til Forstyrrelse af Underviisningen, i hvor indskrænket et Omfang end denne Forstyrrelse skete. Hvad angaaer det andet Forslag, der gaaer ud paa Indkaldelsesformen, da have vi anseet det nødvendigt at sige til den Bekjendtgjørelse, der efter Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Thing, skal stee i Stiftstidenden „og et andet i Egnen udbredt localt Blad, hvis et saadant findes“, fordi det er bekjendt, at den saakaldte Stiftstidende, selv hvor en Avis under denne Benævnelse udkommer, ingenlunde er udbredt i hele Stiftet, men at den erstattes i mange Dele af Stiftet ved andre Aviser, og der er jo ogsaa i det Mindste et stort Stift, nemlig Sjællands Stift, hvor der ikke udkommer en egen Stiftstidende, og hvor man istedet derfor substituierer den Berlingske Tidende, men paa mange Steder, hvor den træder i Stiftstidendens Sted, der er det bekjendt, at den er saare lidet og udbredt slet ikke udbredt blandt Almuen. Jeg skal saaledes nævne f. Ex. Bornholms Amt, hvor den slet ikke holdes. Vi have altsaa anseet det rigtigt, at denne Tilføielse skeer, men vi have ikke nærmere bestemt det, end at det skulde være en Avis, der holdtes paa Egnen, saa at det var overladt til Formandens Skjøn at benytte det Blad, ved hvilket han vidste, at det vilde komme til de Flestes Kundskab. For at søge saavidt muligt ved Sager af denne Beskaffenhed opnaaet, at Indkaldelsen kommer til Alles Kundskab, have vi ogsaa troet det rigtigt, at Bekjendtgjørelsen ved Kirkestævne skete to Søndage efter hinanden. Der er Steder, hvor døstoværre Kirkegangen ikke er meget stor, og der er Tider paa Aaret, baade Sommer og Vinter, hvor der ellers er god Kirkegang, at denne paa Grund af forskjellige Omstændigheder en enkelt Søndag kan være meget ringe, saa at Læsning til Kirkestævne netop en saadan Dag kunde forfeile sin Hensigt. Naar der nu derimod er foreffrevet, at Indkaldelsen skal stee i en local Avis

og der skal læses to Gange til Kirkestævne, saamene vi, at der er gjort, hvad der omtrent kan gøres og hvad der er Opfordring til at gøre efter Sagens Beskaffenhed. Det kan jo vel være, at en affides Boende, i Forholdet Interesseret, endnu vil kunne blive ubekjendt med, at der var tilfagt Møde, men Interesserne ere saa solidariske, saa eens for alle Afgiftspligtige og fordele sig saa ligelig imellem den hele Masse, at der ikke kan antages at ville fremkomme nogen Ulempe, om end Enkelte maatte blive ubekjendte med Indkaldelsen. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale disse Endringsforslag.

Strøm: Jeg har dog nogen Betænkelighed ved at stemme for det under Nr. 2 opførte Forslag om, at Skolen i fornødent Tilfælde skal kunne benyttes til disse Commissionsmøders Afholdelse. Det er ofte Tilfældet, at man giver Anviisning paa Skolen til saadanne Forretningers Afholdelse, og der indtræder virkelig paa denne Maade mange Gange om Aaret en Forstyrrelse i Underviisningen. Hvergang Vægen kommer til Vaccination og 8 Dage derefter for at sene de Vaccinerede, er det saaledes Skolen, hvori dette skeer. Jeg tror ikke, at man bør gjøre dette, uden hvor det er aldeles nødvendigt. Det er vel sandt, at det kun er en enkelt Forretning, her er Tale om, men jeg maa dog for Principets Skyld fraraade at stemme for Forslaget. Jeg tror ogsaa, at det svækker Afgørelsen for Skolen, naar Underviisningen ibelig skal afbrydes for slike Forretningers Skyld, og det kan umuligt være vanskeligt at skaffe et andet Locale hertil.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Det var netop den Betragtning, som den ærede Nigsdagsmand har gjort gjældende, der foranledigede mig til at udtale, at jeg ikke administrativt vilde give denne Tilladelse. Naar man derimod indskrænker Afbenyttelsen af Skolen til de Tilfælde, hvor det er tilladt ved Lov, tror jeg, at man kan berolige sig; thi det staaer da altid i den lovgivende Magts Myndighed at begrænse det. Jeg skulde derfor snarere troe, at der saa vilde